

[Aksel Larsen.]

nafolande; måske kunne vi endda indtjene noget valuta ved at eksportere her samlede biler til Sverige.

Jeg kunne komme med endnu adskillige bemærkninger om de problemer, der rejser sig i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, men det skal jeg undlade. Jeg betragter for så vidt en ordning som den, der her er foreslået, som et fremskridt i forhold til den hidtidige, og jeg er i hvert fald tilfreds med, at de ulovlige tilstande, der eksisterer, bringes til ophør. Jeg tror dog, det ville være rigtigere, om man indførte en importregulering for personbiler afpasset efter Danmarks valutaforhold, Danmarks vejnet, Danmarks behov, og en tildelingsordning for motorkøretøjer, hvorved man tilgodeser dem, der virkelig har brug for dem; hvis man ville tillade import og salg af flere motorkøretøjer end dem, der blev tildelt, burde der lægges en meget høj omsætningsafgift på dem. Vi så helst, at noget sådant blev gennemført, og vi henstiller i hvert fald disse betragtninger til overvejelse i partierne og i det udvalg, der måtte blive nedsat.

Hans Rasmussen: Tanken om at gennemføre stærkere restriktioner for at bevare vor valuta og vor betalingsbalance ligger i hvert fald ikke fjernt fra mig. Det er vel ganske rimeligt, at vi på et tidspunkt, da vi til stadighed slås med at bringe balance til veje, søger at spare navnlig på de områder, hvor vi kan spare mest. Derfor synes jeg også, det er nærliggende under en debat som denne at tage en direkte importkontrol op til overvejelse, hvis de nu foreslåede foranstaltninger ikke viser sig at være tilstrækkelige.

Det foreliggende lovforslag sigter navnlig på at begrænse indførslen af automobiler her til landet. Der foregår sikkert megen automobilkørsel, som ikke er nødvendig. På den anden side må vi erkende, at autobilet er en vare, som alle befolkningslag ønsker, for så vidt de har råd dertil. Når jeg har ønsket at gøre et par bemærkninger i denne debat, er det ud fra beskæftigelsesmæssige hensyn, som jeg er ganske klar over har en nær tilknytning til det foreliggende lovforslag.

Hvad samlefabrikkerne angår, er de den

store gruppe, hvor der mest kan blive tale om beskæftigelsesmæssige hensyn, men der er også adskillige andre erhverv inden for metalindustrien og på arbejdsmarkedet, som beskæftiger sig med fremstilling af motorkøretøjer, og som det kunne have interesse at have opmærksomheden henvendt på. Jeg vil gerne nævne sådanne virksomheder som dem, hvor man fremstiller motorcykler eller dele til sådanne, og de virksomheder, som fremstiller sidevogne til motorcykler. De vil i lige så høj grad som samlefabrikkerne blive ramt af det foreliggende lovforslag, hvis der ikke træffes foranstaltninger derimod. Vi kan sikkert ikke være interesseret i, at et lovforslag som det foreliggende bliver gennemført uden nogen som helst ændringer, uden at der bliver taget det mest behørlige hensyn til beskæftigelsesvilkårene i landet.

De danske samlefabrikker har ved rationalisering fået gennemført et meget højt arbejdstempo, og det er ikke muligt ad den vej at gøre bilerne billigere, end de er. Det er derfor, jeg synes, at vi ad lovgivningens vej må søge at skabe sådanne vilkår for disse erhvervsvirksomheder, at de kan klare sig over for konkurrencen udefra.

Jeg har med glæde noteret de bemærkninger, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Retoft, har gjort. Det ærede medlem nævnedes to fremgangsmåder. Den ene, som jeg også har ment var anvendelig, skulle være, at man nedsatte omsætningsafgiften for de automobiler, der bliver samlet her, eller for de motorcykler og de dele til automobiler el. lign., som fremstilles her, så man ad den vej gav de pågældende rimelige vilkår. Det ville sige, at vi nogenlunde kunne opretholde den øjeblikkelige økonomiske status, så beskæftigelse og produktion ikke kom i fare. Jeg kan også godt se, at det til en vis grad tangerer et diskrimineringsproblem, men her lagde jeg netop i går mærke til, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen udtalte, at i andre lande var man ikke så forsigtig, når det drejede sig om de internationale aftaler; man holdt sig ikke tilbage fra at gå diskrimineringsvejen, når det gjaldt om at bevare beskæftigelsen og produktionen.

Der har også under debatten været foreslået, at man kunne give lettelser i tolden af de automobildele, som samlefabrikkerne